

som et Medlem af Sundhedsstyrelsen var fremkommen med til ham, og Ministeren anførte dem saadan i al Almindelighed uden nogen Angivelse af, hvem den paagældende var, og hvorledes Udtalelserne vare faldne. Den højtærede Justitsminister nævnede tillige, hvad en radikal Mand, der har deltaget i det offentlige Liv, havde sagt, og forskelligt af den Slags Ting, hvis Rækkevidde og Betydning vi i Virkeligheden aldeles ikke ere i Stand til at kontrolere.

Den højtærede Justitsminister formede paa Grundlag af sine Uddrag af Forhørene, om hvilke vi ikke vide, om de vare saaledes, som en Dommer vilde have gjort disse Uddrag, eller som en Aktor vilde have gjort disse Uddrag, et Billede af Dr. Langhoff. Jeg skal hverken bestride eller bekræfte dette Billede, jeg vil kun sige, at paa Grundlag af dette Uddrag kunne vi ikke skabe os et Billede af, hvordan Dr. Langhoffs Færd i Virkeligheden har været. Der hører blandt andet dertil en Ting af megen Betydning, nemlig dette at faa at vide, om disse forskellige Tilfælde ere Eksempler paa en lang Række af Tilfælde, der ligge hinanden nogenlunde nær i Tid, eller om det er saaledes, at der er forholdsvis faa Eksempler, som ere spredte over en længere Aarrække. Forholdet er jo det, at Dr. Langhoff ikke helt kort har været Distriktslæge i Saksøbing; hans Udnævnelse til Distriktslæge i Saksøbing er ikke sket paa Dr. Muus' Ansvar. Dr. Langhoff udnævntes, jeg tror i 1905, efter Indstilling af det daværende Sundhedskolegium og dets Formand, og det er over en fleraarig Periode, at hans Ophold i Saksøbing har strakt sig. Og ærede Medlemmer ville let forstaa, at hvis der er Tale om nogle forholdsvis faa Tilfælde i Løbet af flere Aar, giver dette et helt andet Indtryk, end hvis der samles en lille Buket af disse Tilfælde, som er plukket sammen fra flere Aar, men præsenteres for os her i Løbet af et Kvarter. Jeg ser derfor ikke rettere end, at vi ikke i Dag kunne foregribe vor Dom paa dette Punkt, vi maa sige til den højtærede Justitsminister: Hvis Rigsdagen skal skaffe sig et Billede af Dr. Langhoffs Færd og paa Grundlag deraf bedømme, hvad der er fulgt efter i Sagen, saa maa vi have Lejlighed til i Rigsdagen gennem et Udvalg eller paa anden Vis at faa prøvet og gennemgaaet Indholdet af disse Forhør. Dette Ting kan ikke udtale nogen Mening om disse Spørgsmaal, før det har foretaget alle Undersøgelser og har faaet dette Grundlag for sin Udtalelse.

Men dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, at selve Spørgsmaalet om, hvorledes Dr. Langhoff har handlet, og hvem der har Ret i Bedømmelsen af ham, ikke er det afgørende Spørgsmaal for Bedømmelsen af den Afskedigelse, som er foregaaet fra den højtærede Justitsministers Side. Det afgørende er ikke, hvad der nu alt i alt er oplyst om Dr. Langhoff, men derimod, hvad der forelaa for Sundhedsstyrelsens Formand paa det Tidspunkt, da han udtalte sig om og tog Stilling til denne Sag. Det Spørgsmaal, vi da maa stille overfor den højtærede Justitsminister, er dette: Var der virkelig saa alvorlige Grunde, at det var fornødent at afskedige Dr. Muus fra Stillingen som Sundhedsstyrelsens Formand? Jeg spørger da først: Var der Tale om en almindelig Uduelighed hos Dr. Muus? Jeg tror, den højtærede Justitsminister vil svare med et Nej. Den Strid, der har været rejst om dette Spørgsmaal, har fremkaldt en Række Erklæringer fra overmaade kyndige Mænd, som have haft den bedste Lejlighed til at stifte indgaaende Bekendtskab med Dr. Muus' Embedsførelse, og Udtalelserne have, saa vidt mig bekendt, været et ganske enstemmigt Udtryk for den Opfattelse, at han var en dygtig Embedsmand, en duelig Mand. Ikke blot er der de tidligere kendte Udtalelser; ogsaa Distriktslægeforeningen har, ved jeg, givet disse Udtalelser sin Tilslutning. Men det er jo paa en Maade mindre afgørende, fordi jeg tænker mig, at den højtærede Justitsminister overhovedet ikke vil bestride Dr. Muus' Duelighed som Embedsmand, han har jo ikke gjort det i sine Udtalelser i Dag.

Det næste Spørgsmaal er dette: Var der en almindelig Modsætning mellem Dr. Muus og den højtærede Justitsminister, som gjorde et Samarbejde umuligt? Hvis man skulde have svaret paa det Spørgsmaal, før den højtærede Justitsminister holdt sin Tale, maatte man i hvert Fald have svaret et blankt og afgørende Nej. Thi tidligere har den højtærede Justitsminister intet nævnt derom. I sin Tale derom i Dag derimod tog han i saa Henseende to Standpunkter og to Standpunkter, som det, forekommer det mig, er overmaade vanskeligt at forene. Han sagde nemlig det ene Øjeblik, at afgørende for Afskedigelsen havde kun denne ene Sag været. Men saa sagde han, at der stod i et Dokument, som vedkommende Fuldmægtig forelagde ham, at det ogsaa havde været Dr. Muus' Optræden ved andre Lejlig-